

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/155/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010248
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010248.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Dušana Szabó a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 01.04.2022, č. k. 12PP/16/2022-69 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.08.2022 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu z r u š u j e.

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 Trestného zákona sa návrh odsúdeného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, t. č. v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2T/6/2015 zo dňa 26.02.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/28/2016 zo dňa 09. 08. 2016, z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením zo dňa 01.04.2022, č. k. 12PP/16/2022-69, podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona, zamietol návrh odsúdeného A. B. C. (ďalej len odsúdený) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 26.02.2016, sp. zn. 2T/6/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 09.08.2016, sp. zn. 1To/28/2016.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak ani jedna materiálna podmienka.

Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku okresný súd uviedol, že odsúdený túto podmienku nespĺnil, keďže z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS zistil, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby nebolo vždy na požadovanej úrovni, dopustil sa porušenia ústavného poriadku, porušil zákaz vyrábať a prechovávať predmety, ktorými by sa mohla ohroziť bezpečnosť osôb a majetku. Rovnako počas výkonu trestu nebolo správanie odsúdeného vždy na požadovanej úrovni, prenášal nepovolené veci z pracoviska, nereagoval na pokyn príslušníka ZVJS a fyzicky napadol iného odsúdeného. Až postupne sa jeho správanie stabilizovalo. Disciplinárne odmenený bol osemkrát, disciplinárne potrestaný nebol. Aktuálne je pracovne zaradený, jeho pracovná morálka je na požadovanej úrovni. Stanovené ciele programu zaobchádzania už priebežne plní, avšak okresný súd mal pochybnosti, či odsúdený bude schopný viesť riadny život na slobode, pretože aj počas výkonu trestu odňatia slobody došlo zo strany odsúdeného k vážnejším porušeniam interných noriem. Odsúdený síce tvrdil, že počas výkonu trestu sa nedopustil disciplinárneho previnenia, ktorým by inému odsúdenému ublížil na zdraví, alebo ktorým by ohrozil bezpečnosť osôb a majetku, avšak podľa hodnotenia ústavu sa odsúdený dopustil aj iných porušení ústavného poriadku, ktoré odsúdený nesporeoval.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, okresný súd uviedol, že táto nie je splnená, pričom poukázal na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá sa javí ako menej priaznivá. Odsúdený bol doposiaľ len trikrát súdne trestaný, avšak v poslednom prípade sa dopustil obzvlášť závažnej trestnej činnosti. Aktuálne si vykonáva trest uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 26.02.2016, sp. zn. 2T/6/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 09.08.2016, sp. zn. 1To/28/2016, a to za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, no napriek tomu bol okresný súd toho názoru, že od odsúdeného nemožno očakávať vedenie riadneho života. Odsúdený sa opakovane dostal do rozporu so zákonom, na jeho nápravu a uvedomenie si negatívnych dôsledkov svojho konania nemali u odsúdeného zjavne vplyv ani predchádzajúce odsúdenia. Na základe správania odsúdeného na slobode bol okresný súd toho názoru, že k právne aprobovanému správaniu je odsúdený motivovaný a vedený len v prostredí ústavu počas výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdeného nedokázalo nič motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom na slobode, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony. V prípade odsúdeného preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť, no odsúdený po vyhlásení napadnutého uznesenia zahlásil sťažnosť.

Zahlásenú sťažnosť odôvodnil vlastnoručným písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 06.04.2022, v ktorej namietal, že má za potrebné uviesť podrobnosti jeho disciplinárneho previnenia. Býval na cele číslo X, blok X/X spolu s ďalšími siedmimi odsúdenými. On a D. E. F. boli Vietnamci, ostatní šiesti domáci. Stalo sa to v deň štátneho sviatku na Slovensku 29.08.2018. Jeden spolubývajúcí (nepozná jeho meno) si všimol, že bol smutný, celý deň neprehovoril. Preto mu povedal, aby hral s ním karty. Odpovedal, že nevie hrať. Na to mu povedal nech ide za ním a naučí ho. Trvalo 15 minút, kým mu ukázal, ako sa hrá s kartami. Potom kázal spolubývajúcí G., aby prestali hrať a namiesto nich išiel on hrať poker s inými (medzi nimi bol aj H. z Indie). Na to (on so spolubývajúcim, ktorý ho naučil hrať karty) povedali, že dohrajú, ale G. zobral karty a následne ich hodil o zem, pritom zmietol ich šálky kávy zo stola a zbil ho tak, že mu zlomil tri zuby. Upadol do bezvedomia. Vietnamský krajan D. E. F. pribehol. G. predpokladal, že D. E. F. sa ho chcel zastať a opätovať mu bitku. Tak utekal, pri behu sa pošmykol na rozliatej káve a o skriňu si udrel hlavu, na čo mu z nej tiekla krv. Vyšetrovateľ a referent prišli. 7 ostatných ľudí svedčilo, že G. ho napadol, nie že on napadol G.. Krv mu tiekla z hlavy, pretože sa pošmykol a udrel si hlavu o skriňu. Škrvna po krvi ešte zostala na dverách skrine. Po 20 minútach prišiel referent s papierom v ruke a kázal mu ho podpísať. Opýtal sa, čo bolo napísané na papieri. Ostatní mu vysvetlili, že išlo o papier s obsahom, či nepotrebujú navštíviť lekára na ošetrenie. G. povedal, že nemá čo dať ošetrovať. Ani on nepotreboval ísť na ošetrenie k lekárovi. Keby skutočne došlo k tomu, že napadol G., určite by podpísal ten papier on. Naopak, mávol rukou na znak toho, že sa nestalo nič. Neskôr ich predvolal pedagóg do miestnosti a spýtal sa na to, čo sa stalo. Všetci siedmi zhodne povedali, že G. ho napadol, on nenapadol G.. Potom referent presťahoval G. do inej cely. On ostal na tej istej cele. 15 dní po incidente ho predvolal pedagóg k sebe na podpísanie disciplinárneho priestupku. Medzitým mnohí ľudia mu povedali, že nemohol byť disciplinárne previnený. Disciplinárne previnený by mal byť G.. Povedal to aj sám referent. Spísal správu s podrobným popisom o incidente a odovzdal ju pedagógovi. Riaditeľ ústavu navrhoval, aby pedagóg išiel skontrolovať škrvnu na skrini, kam si G. udrel hlavu po pošmyknutí. Neskôr oznámil pedagóg, že bol disciplinárne previnený, musel ísť spať na 3 noci do iného bloku, za to nemusel zaplatiť. G. dostal disciplinárny trest na 10 nocí a za každú noc musel zaplatiť 5,- EUR. Nemohol inak konať, iba splniť príkaz pedagóga. 5 mesiacov po spísaní správy ho privolal pedagóg z bloku X/X k sebe a odovzdal mu 5-kilogramový balík ako odmenu. Na verejnom zasadnutí mu tlmočil tlmočník, že bol 3 krát disciplinárne previnený. Nechápe ostatné 2 previnenia a z akých dôvodov nastali. Nechápe tiež, ako nesplnil príkazy a pokyn príslušníkov ÚVTOS. Chce uviesť okresnému súdu, že on a ostatní odsúdení vietnamskej národnosti vo výkone väzby a v ústave patria k najposlušnejším, najmiernejším a najpracovitejším. Nikdy nespôsobili žiadne ťažkosti príslušníkom ústavu vrátane pedagógov, ani ich neobťažovali. Keby sa správali všetci ostatní odsúdení ako vietnamskí, príslušníci ústavu by nemali veľa práce a starostí. Žiadali Veľvyslanectvo Vietnamu na Slovensku o preklad ústavného poriadku a z toho im poskytli printovú verziu vo vietnamskom jazyku. Prečítali si ho a snažili sa rešpektovať ústavný poriadok, nedopustiť sa porušenia, aby získali nárok na podmienené prepustenie a vrátili sa

domov k rodine. Neprechovával žiaden predmet okrem osobných vecí, ktoré mu ako odsúdenému boli pridelené ústavom. Raz dočasne býval s odsúdeným I. A. C. na cele v ÚVTOS Nitra. Dňa 17.01.2015 bol prepustený I. A. C. z výkonu väzby. Zanechal po sebe jedáľenský nôž. Po jeho odchode býval na cele s odsúdeným J. K.. Keď sa ich spýtali príslušníci ústavu, komu patril nôž, obaja odpovedali, že patril vietnamskému odsúdenému, ktorý tu býval. Príslušníci ústavu ho považovali za toho vietnamského odsúdeného a že tento predmet prechovával on. Z toho bol disciplinárne potrestaný. O tejto záležitosti informoval súd v Nitre. V skutočnosti nôž nepotreboval, nakoľko nevie používať príbor pri jedení. Nemal tak žiaden iný predmet okrem osobných vecí pridelených ústavom. Raz mu poslala rodina balík, okrem iného tam našiel nožnice a kalkulačku. Pedagóg mu povedal, že boli to predmety, ktoré nie sú povolené, a preto si ich nemôže nechať. Poslúchol pedagóga, neprijal ich a súhlasil, aby on tie predmety zahodil. Dňa 13.08.2016 nastúpil na výkon väzby a odo dňa 26.08.2016 už začal pracovať v pozícii šitie obuvi. Vtedy ho pochválil pracovník OTK L. D.: „Vy Vietnamci ste veľmi pracovití a krásne šijete obuv“. Aj majster ich pochválil, že zvládli aj náročnejšiu robotu. Keď prišla veľká objednávka, oddelenie OTK žiadalo referenta o to, aby ich nechal pracovať i od skorého rána do neskorého večera. Tak isto keď dostali zákazky vyrobiť vzorky, pracovali od rána do večera, aj v sobotu, aby stihli dokončiť produkty a naložiť ich do nákladného auta. Nenechali sa odradiť ťažkosťami, považovali prácu za prvoradú úlohu. Uvedomili si, že napriek nízkemu príjmu z tej práce, peniaze si pociťovali zarobili. Zabezpečili príjem pre seba a zároveň vyrobili užitočné produkty pre spoločnosť. V súčasnosti býva L. s ním v bloku D.. Po súdnom verejnom zasadnutí mu povedal: „Som veľmi prekvapený, že ťa neprepustil súd, kým prepustil Afričana G.. Si 10 krát lepší ako G.“. Pred verejným zasadnutím mu povedalo všetkých 45 odsúdených z bloku D., že ho súd určite prepustí. Prácu šitia obuvi vykonával od 08.2016 do roku 2021, keď obuvnícka spoločnosť ukončila činnosť. Umiestnili ho do bloku D. v diferenciálnej skupine „A“, ktorý má lepšie podmienky na pobyt a je určený pre odsúdených s polepšením. Požiadal pedagóga o pomoc pri hľadaní novej práce. Dňa 15.08. nastúpil do práce v spoločnosti Metal. Iba po 12 dňoch mu odovzdal majster darček ako odmenu, tak ako pre všetkých ostatných pracovníkov. Neskôr pedagóg z bloku D. mu povedal o práci v pekárni. Súhlasil s prestupom a tam začal pracovať od 11. 10.2021. V deň nástupu sa ho spýtal majster o akú pozíciu má záujem. Na to mu odpovedal, že môže robiť ktorúkoľvek prácu. V prípade predčasného prepustenia sa vráti do Vietnamu za deťmi, ktoré doposiaľ dlhodobo žili bez oboch rodičov, nakoľko jeho manželka zomrela v roku 2004. Budúcnosť detí závisí na jeho prítomnosti v ich blízkosti.

Zahlásenú sťažnosť odôvodnil ešte ďalším podaním, v ktorom uviedol, že dôvody zamietnutia jeho žiadosti sú v rozpore so skutočnosťou. Dňa 23.08.2016 bol do ÚVTOS Leopoldov, premiestnený z ÚVTOS Nitra. Ostal v cele 3 dni. Dňa 26.08.2016 ho premiestnili do bloku X/X. Žiadal príslušníka ZVJS o pridelenie práce. Na to odpovedal, že treba čakať, nebola práca v tom čase. Čakal do 26.09.2016, keď začal chodiť do práce v pozícii šitie obuvi. Počas pobytu v bloku X/X neobťažoval príslušníkov ústavu, nespôsobil im žiadne problémy ani ťažkosti. V uznesení bolo uvedené, že jeho správanie a vystupovanie počas výkonu väzby nebolo na požadovanej úrovni, dopustil sa porušenia ústavného poriadku, porušil zákaz vyrábať a prechovávať predmety, ktorými by sa mohla ohroziť bezpečnosť osôb a majetku. Jeho správanie a vystupovanie tiež nebolo na požadovanej úrovni, prenášal nepovolené veci z pracoviska, nereagoval na pokyn príslušníka ZVJS a fyzicky napadol iného odsúdeného. Z uvedeným sa nestotožňuje z nasledovných dôvodov:

Nikdy nevyslovil nevhodné slová, ani nenadával za prítomnosti príslušníkov ZVJS ani iných odsúdených, pretože si prečítal ústavný poriadok, ktorý dalo Veľvyslanectvo Vietnamu prekladať do vietnamského jazyka. Porozumel obsahu poriadku. Preto vždy slušne pozdravoval príslušníkov ZVJS. Nevedel sa podlizovať, pretože neovláda dobre slovenský jazyk. K porušeniu zákazu vyrábať a prechovávať predmety, ktorými by sa mohla ohroziť bezpečnosť osôb a majetku uviedol, že je to absurdné. Počas celého pobytu v bloku X/X nikdy nedošlo k tomu, že by pri kontrole našli a odobrali príslušníci ZVJS čo len najmenší predmet od neho. Všetky veci mal z toho, čo mu ÚVTOS prideliť, alebo poslala rodina. Veci boli označené kontrolnou známkou a o ich prijatí boli vydané doklady. Nesúhlasil ani s tým, že mal prenášať nepovolené veci z pracoviska. Počas 4 rokov práce v pozícii šitie obuvi neprenášal žiadnu vec z pracoviska, ani malú ihlu ani kus nitky. Po práci vždy odovzdal nožnice a šidlo pracovníkovi OTK a podpísal do knižky. Potom, ako ukončila činnosť obuvnícka spoločnosť, nastúpil do práce v spoločnosti METL a tam pracoval 2 mesiace. Ani tam nevznikol žiaden problém. Po príchode, ako aj pred odchodom vždy prechádzal kontrolou. Pracoval v spoločnosti METL do dňa 11.10.2021, keď mu väzenský dozorca oznámil, že od pondelka pôjde pracovať do pekárne. Odtiaľ nikdy nebral chlieb so sebou do izby, aj keď bolo povolené pre každého zobrať 1 chleba na osobnú konzumáciu, pretože neje chlieb. Ďalej potvrdil, že nikdy mu nemusel väzenský dozorca nič pripomenúť ani prikázať. Preto je

toto tvrdenie nepravdivé. K fyzickému napadnutiu iného odsúdeného uviedol, že k tomu sa už vyjadril v predošlom návrhu adresovanom okresnému súdu. Dňa 29.08.2017 v deň štátneho sviatku na Slovensku ho napadol G., zbil ho tak, že mu zlomil 3 zuby. Neopätovoval bitku, pretože padol na zem. Keď prišiel vyšetrovateľ, 7 ľudí z cely svedčilo, že G. ho napadol. Neskôr jeho a G. privolať väzenský dozorca k sebe. Tam mu podal G. ruku a ospravedlnil sa. Predtým, keď sa presťahoval do cely číslo X v bloku X vyhlásil G., že sa nebojí nikoho, nakoľko vo svojom živote už uskutočnil 3 lúpeže. Ak okresný súd v konaní vždy prikladá veľký význam výpovediam svedkov, prečo to tak neplatí v jeho prípade? Myslí si, že s cudzincami zaobchádza okresný súd ako chovateľ dobytku ku svojím zvieratám. Sám rozhoduje na jeho zabitie alebo predaj. Navrhol, aby krajský súd prešetril všetky dôvody k zamietnutiu jeho žiadosti. Všetci, ktorí sa zúčastnili vyšetrenia a vyriešenia jeho prípadu, ešte pracujú v UVTOS Leopoldov. Pravdu od klamstva treba rozoznať a súdiť nespravodlivo niekoho je neprípustné. Žiada o prihliadnutie na jeho rodinnú situáciu a prehodnotenie uznesenia, aby sa mohol vrátiť k rodine a jeho deťom.

Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti nevyjadril.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

- a) rozhodne vo veci sám, alebo
- b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného síce nie je dôvodná, ale je potrebné uznesenie zmeniť z dôvodu formálneho pochybenia okresného súdu.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 26.02.2016, sp. zn. 2T/6/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 09.08.2016, sp. zn. 1To/28/2016, a to podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona (obzvlášť závažný zločin). Formálnu podmienku na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 67 Trestného zákona odsúdený splnil vykonaním troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody, dňa 20.01.2022.

Následne z obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil, že správanie odsúdeného vo výkone trestu nepreukazuje polepšenie tak, aby bolo možné dospieť k záveru, že táto podmienka je splnená. Odsúdený totiž len čiastočne plní ciele programu zaobchádzania s poukazom na to, že správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni (porušil ústavný poriadok, porušil zákaz vyrábať a prechovávať predmety, ktorými by sa mohla ohroziť bezpečnosť osôb a majetku, prenášal nepovolené veci z pracoviska, nereagoval na pokyn príslušníka ZVJS a fyzicky napadol iného odsúdeného), až neskôr sa stabilizovalo. Resocializačná prognóza sa u neho javí ako menej priaznivá.

Okresný súd tiež dospel k správne mu záveru o tom, že odsúdený nespĺňa ani druhú materiálnu podmienku, keďže jeho trestná minulosť nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane vzhľadom na jeho odpis registra trestov, v ktorom má 3 záznamy.

Treba ešte dodať, že posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. V prejednávanej veci bolo treba prihliadnuť aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, že odsúdený vykonáva trest v ústave so stredným stupňom stráženia. Táto povinnosť explicitne vyplýva z § 66 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu, aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený súčasne nespĺňa obe materiálne podmienky a preto súd prvého stupňa správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď jeho návrh o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

K námietkam odsúdeného krajský súd uvádza, že pri hodnotení osoby odsúdeného vychádzal z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, v ktorom má odsúdený evidovaných viacero disciplinárnych previnení, pričom niektoré sú skutočne znepokojivého charakteru. Krajský súd nie je oprávnený v tomto konaní skúmať za akých podmienok došlo k týmto disciplinárnym previneniam, tie boli predmetom disciplinárnych konaní, kde mohol odsúdený preukázať, že nedošlo ku skutku tak ako sa mu tam kládli za vinu. Odsúdený v podstate každé disciplinárne previnenie odôvodňuje náhodou, za ktorú odmieta niesť akúkoľvek zodpovednosť. Pri napadnutí spoluväzňa sa tento náhodou pošmykol, spadol, sám sa uderil tak, že mu začala tiecť krv. Náhodou ostal nepovolený predmet - nôž na cele, kde bol aj odsúdený, náhodou (a napriek tomu, že vedel, aké veci mu môže rodina do výkonu trestu odňatia slobody poslať, keďže sám uvádza, že čítal ústavný poriadok) disponoval nožnicami, ktoré mu rodina údajne poslala v balíku. Nedôveryhodnosť týchto tvrdení odsúdeného podporuje aj to, že v jednom odôvodnení sťažnosti si nie je vedomý, čím sa disciplinárne previnil a v ďalšom odôvodnení už popisuje situácie, pri ktorých došlo k porušeniu predpisov ústavu, avšak s verziou skutkov tak, aby sa ukázal v očiach súdu v čo najlepšom svetle. Tvrdeniam odsúdeného tak v tomto smere ani krajský súd neuveril, pričom ak bol toho názoru, že disciplinárne postihnutý nemal byť, mohol sa brániť príslušnými právnymi prostriedkami.

Pokiaľ ide o námietku rovnakého zaobchádzania, kde sa odsúdený domáhal, aby bolo voči nemu postupované rovnako ako voči odsúdenému „M. G.“ (tak ho pomenoval odsúdený), ktorý bol podmiennečne prepustený, túto považuje krajský súd za nedôvodnú. Treba zdôrazniť, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje „právny nárok“. Záonné podmienky na podmiennečné prepustenie sa u každého z odsúdených skúmajú striktne individuálne. Podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Preto nejde o porušenie zásady rovnakého zaobchádzania, ak jedného zo spolu-odsúdených súdy podmiennečne prepustenia a iného nie. Navyše odsúdený nijako nepreukázal tvrdenie, že u odsúdeného M. G. boli dané tie isté východiskové okolnosti ako u neho.

K argumentácii odsúdeného týkajúcej sa jeho starostlivosti o rodinu, potom čo zomrela jeho manželka, krajský súd dodáva, že odsúdený si bol existencie svojich detí vedomý aj v minulosti, a napriek tomu ho táto skutočnosť neodradila od páchania trestnej činnosti, a preto tieto tvrdenia odsúdeného nie sú dostatočne spôsobilé rozptýliť obavu z toho, že by v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu pokračoval v trestnej činnosti, lebo jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti rôzneho druhu sú zjavné.

K pochybeniu okresného súdu treba uviesť, že v prejednávanej veci bolo treba aplikovať ustanovenie § 67 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko v prípade odsúdeného ide o osobu odsúdenú za obzvlášť závažný zločin.

Keďže krajský súd zistil vyššie uvedené formálne pochybenie vo výroku napadnutého uznesenia, rozhodol tak, že napadnuté uznesenie zmenil len v časti, v ktorej okresný súd použil nesprávne zákonné ustanovenie (inak správne vecne rozhodol o návrhu odsúdeného o podmienéčnej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 26. 02. 2016, sp. zn. 2T/6/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 09. 08. 2016. sp. zn. 1To/28/2016).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.